

midten af 1980'erne kom sales tax i Sydafrika op på 15 pct. Erfaringen var den samme som i USA. Da først man fik en skat, der lå over 10 pct., begyndte befolkningen at etablere arrangementer for at undgå skattebetaling. Omkring 1990 kunne man nedsætte afgiften til 9 pct. Reaktionen kom prompte i form af ophør med kreative arrangementer.

Befolkningen har som udgangspunkt ikke noget imod at betale skatter og afgifter, men der er en klar grænse for, hvad befolkningen anser for rimeligt. Den grænse er for mange år siden overskredet i Danmark. Vi har verdens højeste skatteniveau. Der er ikke andre lande, hvor befolkningen har en så voldsom sammensætning af skatter og afgifter eller så høje procentsatser for de enkelte afgifter.

For en række skatter og afgifter er der en meget markant »Laffer-effekt«. Laffer-effekten beskriver det faktum, at når en skat eller afgift når et bestemt niveau, stiger provenuet ikke længere ved yderligere forhøjelser af beskatningsprocenten. I Danmark har vi en række skatter og afgifter, der befinder sig i dette område.

Det er således muligt at opnå det samme (eller måske større) provenu ved en lavere skatte- eller afgiftsprocent. Som de mest åbenlyse eksempler kan nævnes registreringsafgiften på 180 pct. og topskatten, der fra og med 1996 udgør 15 pct.

Den typiske reaktion fra den danske befolkning, når skatter og afgifter stiger, er ikke blot passivt at betale forhøjelsen, men derimod at udtænke metoder til at unddrage sig beskatning. Når det er blevet opgjøret af Skatteministeriet, at der i Danmark er et sort marked for over 40 mia. kr., så er løsningen på dette problem *ikke* at forhøje skatterne yderligere eller drive mere intensiv klapjagt på skatteborgerne. Folketinget og Skatteministeriet bør i stedet lade sig inspirere af Laffer og finde skatter og afgifter, hvor nedsættelse af procenten giver det samme provenu til det offentlige, for derved at gøre sort handel mindre attraktiv.

Jo mere statsmagten »tvinger« befolkningen til at tænke »sort«, jo flere netværk deltager befolkningen i, hvor gevinsten er adgang til naturalier, vennetjenester, bytteri af faglige kvalifikationer eller direkte kriminelle aktiviteter som f.eks. køb af hælervarer m.v. På Mors har man sat bytteri af faglige kvalifikationer i system med indførelsen af såkaldte »Ø-janter«, hvormed man kan huske at bytte vennetjenester.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at der for sort arbejde og for markedet for skatteunddragelse er behov for at stille spørgsmålet: »Hvorfor drikker Jeppe . . .«, i stedet for at myndighederne med politisk opbakning intensiverer jagten på borgernes overlevelseskamp mod verdens højeste skatteniveau. Folke-

tingets beslutning herom har medført, at titusind danskere hver dag begår ulovligheder blot for at få privatøkonomien til at hænge sammen. Det er nok muligt, at sort arbejde og anden skatteunddragelse er en sport for enkelte borgere blot for at snyde systemet, men for den absolutte hovedpart af skatteydere er der tale om simpel nødværge mod en samfundsøkonomi, der tager for stor en del af borgernes lønindkomst. Når borgere først får smag for det sorte marked og opdager, at skattetænkning er den eneste form for intellektuel virksomhed i Danmark, der for alvor er penge i, sættes der små og store snebolde i bevægelse. Sneboldene driver befolkningen ud i mere og mere sort adfærd, hvor den stifter bekendtskab med hælervarer og kriminelt miljø. Der er derfor mere end skattemæssige grunde til at stoppe denne udvikling. Det danske samfund taber moralske værdier hver eneste dag, hvor børn og unge vokser op i et miljø, hvor sort økonomi er en del af hverdagen. Løsningen på dette er ikke at ansætte 5.000–10.000 skattemedarbejdere til dyneløfteri og anden overvågning af befolkningens adfærd. Løsningen er at beslutte sig for at sætte en positiv hvid bølge i gang, hvor befolkningen fravalger det sorte marked igen, fordi reducerede skatter og afgifter ikke længere gør det sorte marked attraktivt.

Forslagsstillerne opfordrer på denne baggrund regeringen til at tage de nødvendige initiativer, herunder fremsætte lovforslag, til at bringe skattemyndighedernes anvendelse af anonyme oplysninger til ophør.

Omfanget, praksis i skatteforvaltningerne og det retlige grundlag m.v. vedrørende anvendelse af anonyme oplysninger i skatteforvaltningerne er tidligere rejst i form af spørgsmål efter Folketingets forretningsordens § 20 af Kim Behnke (FP), jf. spørgsmål nr. 1076, 1080 og 1081, folketingsåret 1995-96. Der henvises hertil og til skatteministerens svar i Folketingets forhandlinger, side 3646 og 3647.

Forslagsstillerne har i anden sammenhæng argumenteret for anvendelsen af anonyme vidner i forbindelse med narko- og/eller sager fra rocker- og bandemiljøerne. Forskellen på anvendelsen af anonyme vidner i disse sager og anonyme oplysninger i skatteforvaltningen er særdeles stor.

I sager med anvendelse af anonyme vidner er der tale om arrangementer, hvor det handler om hensynet til vidnets sikkerhed mod repressalier fra det kriminelle miljø. I de sager ved politi og anklagemyndighed, hvem vidnet er. Det er kun i forbindelse med retssager m.v., at vidnet optræder anonymt. Der er tale om sager, hvor sagens indhold er fremlagt i form af